

[Indenrigsministeren]

forslaget, at bogstavbetegnelsen efterhånden havde vundet en sådan udbredelse i den almindelige bevidsthed, at den identificeres med partibetegnelsen. Dette lovforslag blev enstemmigt vedtaget, så tinget må i hvert fald dengang have anset risikoen for, at vælgerne forvekslede partiernes bogstavbetegnelser, for at være minimal, selv om man allerede dengang havde de klassiske forvekslingsmuligheder med bogstaverne C og K, som forslagsstillerne bl. a. henviser til.

Det synspunkt, der blev fremført i 1964, finder jeg fortsat har fuld gyldighed, og da forslaget til folketingsbeslutning næppe bidrager til at skabe den sikkerhed og klarhed omkring gennemførelsen af et folketingsvalg, som er så vigtig, kan jeg ikke give forslaget min anbefaling.

Egon Jensen (S):

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger om dette forslag til folketingsbeslutning. De bemærkninger, indenrigsministeren har gjort, kan jeg skrive under på, og hvis forslagsstillerne mener, at de med dette forslag har fundet noget genialt og epokegørende, har man taget fejl og overvurderet sig selv. Jeg må sige, at jeg finder, det er en undervurdering af vælgerne, at man ikke tror, de skulle kunne finde ud af, hvilket parti bogstavet stod for, eftersom hele den valgkampagne, man fører, føres på bogstaver, og jeg kan ikke se nogen som helst rimelighed i at lave om på dette.

Det eneste, jeg i og for sig kan finde ud af, er, at hvis man fastlægger rækkefølgen til at være alfabetisk, som forslagsstillerne primært ønsker, skal centrum-demokraterne stå øverst på stemmesedlen, og det er måske det, det drejer sig om.

Bundgaard Nielsen (V):

Forslagsstillerne giver i bemærkningerne til forslaget til beslutning udtryk for, at der hersker stor forvirring om anvendelsen af partiernes bogstavbetegnelser ved folketingsvalgene. Det er ikke venstres opfattelse, at denne forvirring er til stede og da slet ikke i et sådant omfang, at den udgør noget problem. Loven har eksisteret i 37 år, siden 1943, og de forandringer, der er sket undervejs, skyldes hovedsagelig, at antallet af partier er blevet fordoblet inden for den sidste

halve snes år. Dette har naturligvis gjort stemmesedlen mere uoverskuelig, men den bliver hverken mere eller mindre overskuelig af, om der bruges bogstavbetegnelser eller ikke. Disse betragtninger kunne naturligvis føre til den konklusion, at man da godt kunne afskaffe bogstavbetegnelserne.

Det næste problem, der melder sig, er da, i hvilken rækkefølge man så skal opføre partierne på stemmesedlen. Her mener venstre ikke, at forslagsstillerne foreslår noget bedre end bogstavordenen. En lodtrækning må formodes at give forskellige placeringer ved hvert valg, og der vil derfor snarere ved en sådan metode komme til at herske forvirring og usikkerhed om stemmesedlen.

Venstre er overbevist om, at vælgerne hidtil har været i stand til at sætte deres kryds ved det parti eller den person, de havde til hensigt at stemme på. Vi tror faktisk, at vælgerne godt ved, hvad det drejer sig om, når de står i stemmerummet. Medmindre vi gennem det materiale, der fremlægges under udvalgsarbejdet, bliver overbevist om, at vi tager helt fejl i vores opfattelse, vil vi være meget skeptiske over for forslaget, idet vi så vil betragte det som overflødigt.

Flemming Jensen (KF):

Det bedste, vi i og for sig kan sige om dette forslag, er, at det er nemt, kort og overskueligt, men det gør mig ondt at måtte sige det: jeg synes også temmelig overflødigt.

Selvfølgelig kender vi alle sammen disse sjove historier, som tilfornede kan divertere os med, om hvorledes nogle vælgere har taget fejl af bogstavbetegnelserne, og forslagsstillerne har også nævnt den klassiske, hvor en konservativ vælger på grund af bogstavforvirring giver sin støtte til kommunisterne. Det kan nu ikke være sket så mange gange.

Der kunne også fortælles andre historier, som intet har at gøre med, om vi bevarer bogstavbetegnelsen eller ej. Tænk bare på de mere eller mindre flatterende kommentarer, en stemmeseddel kan være forsynet med. Men det er den konservative gruppes opfattelse, at der her er tale om meget få tilfælde, og vi er ganske enige med hr. Egon Jensen i, at der i virkeligheden ligger en undervurdering af vælgerne i forslaget. Jeg vil også tro, der forekom mærkværdigheder før 1943.